

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

İLE

FAS KRALLIĞI

ARASINDA

HÜKÜMLÜLERİN NAKLINE İLİŞKİN

İŞBİRLİĞİ SÖZLEŞMESİ

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve

Fas Krallığı Hükümeti

İki Ülke arasında adli alanda özellikle hükümlülerin nakli konusunda işbirliğini güçlendirmek arzusu ile, bu Sözleşmenin akdolanmasını kararlaştırmışlar ve bu amaçla aşağıda isimleri bulunanları yetkili kılmışlardır:

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti,

Mahmut Oltan SUNGURLU

Adalet Bakanı

Fas Krallığı Hükümeti,

Moulay Mustapha BELARBI ALAQUI

Adalet Bakanı

Usulüne uygun yetki belgelerini teati ettikten sonra aşağıdaki

konularda anlaşmışlardır.

MADDE 1

Tanımlar

İşbu Sözleşme hükümlerine göre:

a) "Mahkûmiyet" cezai yönden suç teşkil eden bir fiil dolayısıyla mahkeme tarafından verilen kesinleşmiş bir hürriyeti bağlayıcı ceza anlamındadır;

b) "Yargı" kesinleşmiş bir mahkûmiyet ihtiva eden mahkeme kararı anlamındadır;

c) "Hüküm Devleti" nakledilebilecek olan kişi hakkında hükmün verildiği Devlet anlamındadır;

d) "Yerine Getiren Devlet" mahkûm edilen kişinin, mahkûmiyetinin infazı için nakledilebileceği Devlet anlamındadır;

e) "Vatandaş" her iki ülkeden birinin uyruğunda olan kişi anlamındadır;

f) "Yetkili Makam" her iki ülkenin Adalet Bakanlıkları anlamındadır;

g) "Hükümlü" taraflardan birisinin ülkesinde bir mahkeme kararına konu teşkil eden ve orada hürriyeti kısıtlanmış olan, küçükler dahil, kişiler anlamındadır.

MADDE 2

Genel Esaslar

1. Taraflar hükümlü kişilerin bu Sözleşme hükümlerine uygun olarak nakledilmeleri konusunda birbirlerine en geniş ölçüde işbirliği sağlamayı taahhüt ederler.

2. Akit bir Devlette mahkûm edilen Kişi, işbu Sözleşme hükümlerine uygun olarak hakkında verilen mahkûmiyetin yerine getirilmesi için diğer Akit Devlet ülkesine nakledebilecektir. Bu amaçla, hükümlü kişi işbu Sözleşme hükümlerine göre nakledilmesine dair talebini yazılı olarak hüküm Devletine veya yerine getiren Devlete iletacaktır.

3. Transfer talebi hüküm Devleti veya yerine getiren Devlet tarafından yapılabilecektir.

MADDE 3

Nakil Şartları

1. İşbu sözleşme hükümlerine göre transfer ancak aşağıdaki şartlarla yapılabilecektir:

a) Hükümlü yerine getiren Devlet uyruğunda ise;

b) Yargı kesinleşmiş ise;

c) Nakil talebinin alındığı tarihte, hükümlünün yerine getirilecek en az 1 yıllık mahkûmiyeti bulunmakta ise;

d) Hükümlü tarafından veya, yaşı veya fizikî veya akî durumu nedeniyle iki Devletten birinin gerekli görmesi halinde hükümlünün kanuni temsilcisi tarafından nakline rıza gösterilmiş ise;

e) Mahkûmiyetin verilmesine esas olan fiil her iki Devlet mevzuatında öngörülmüş ve cezayı mucip bulunmakta ise ve;

f) Hüküm Devleti ile yerine getiren Devlet transferin yapılmasında anlaşmışlar ise.

2. İstisnai hallerde, Akit Devletler, hükümlünün infaz edilecek mahkûmiyet süresi bu maddenin 1. c fıkrasında belirtilenden daha az olması halinde dahi, nakil konusunda anlaşabilirler.

MADDE 4

Bilgi Sağlama Yükümlülüğü

1. Bu sözleşmenin uygulanabileceği her hükümlü, hüküm Devleti tarafından bu sözleşme'nin içeriğinden haberdar edilecektir.

2. Hükümlü, bu sözleşme gereğince nakledilmesi hususundaki isteğini hüküm Devletine beyan etmiş ise, bu Devlet durumu en kısa zamanda yerine getiren Devlete bildirecektir.

3. Bu bilgiler aşağıdaki hususları kapsayacaktır:

- a) Hükümlünün adı, doğum tarihi ve yeri,
- b) Var ise yerine getiren Devletteki adresi,
- c) Mahkûmiyetin istinad ettiği olaylar hakkında bir açıklama ile hukuki tavsifleri,
- d) Mahkûmiyetin niteliği, süresi ve infaza başlama tarihi,
- e) Hükümlünün transfer edilmesi konusundaki yazılı beyanı.

4. Hükümlü nakil istemini yerine getiren Devlete bildirmiş ise, hüküm Devleti bu Devlete, talebi üzerine, bu maddenin 3.fıkrasında belirtilen bilgileri iletacaktır.

5. Hükümlü, nakil istemi üzerine her iki Devlet tarafından alınan bütün kararlar ile hüküm Devleti veya yerine getiren Devlet tarafından önceki fıkralar gereğince yapılan bütün işlemlerden yazılı olarak haberdar edilecektir.

MADDE 5

İstemler ve Cevaplar

1. Nakil istemleri ve cevapları yazılı olarak iletilecektir.

2. Taraflar arasında bilgi teatisi diplomatik yoldan yapılmış olacaktır.

3. Talep edilen Devlet, istenilen nakle rıza gösterip göstermediğine dair kararını en kısa sürede talep eden Devlete bildirecektir.

MADDE 6

Sağlanacak Belgeler

1. Yerine getiren Devlet, hüküm Devleti tarafından talep olunması halinde aşağıdaki belgeleri sağlayacaktır:

a) Hükümlünün kendi Devlet vatandaşı olduğunu belli eden bir belge veya bildirim,

b) Hüküm Devletine verilen mahkûmiyete esas olan fiillerin, yerine getiren Devlette kendi kanununa göre suç teşkil ettiğine dair bu Devletin mevzuattaki hükümlerin örnekleri.

2. Nakil talebinin kabulü halinde, hüküm Devleti yerine getiren Devlete aşağıdaki belgeleri tevdi edecektir:

a) Yargı kararının onaylanmış bir örneği ve hükmün dayandığı kanun;

b) Geçici tutuklama ve ceza indirilmesi de dahil olmak üzere mahkûmiyetin ne kadarının infaz edildiğini gösteren ve mahkûmiyetin yerine getirilmesiyle ilgili diğer unsurları içeren bir açıklama;

c) 3. maddenin 1. fıkrasının (d) bendinde belirtildiği şekilde, nakle rıza gösterildiğine dair bir beyan, ve

d) Gerekli olduğu takdirde, hükümlü hakkındaki tıbbi veya sosyal raporlar, davranışları, kendisine uygulanan infaz rejimi ve hakkındaki diğer tüm tavsiyeler.

3. Hüküm Devleti ve yerine getiren Devlet nakil istemi bulunmadan veya nakle rıza gösterip göstermeyeceğine dair karar almadan önce yukarıda 1 ve 2. fıkralarda belirtilen belge veya bildirimlerden herhangi birinin sağlanmasını isteyebileceklerdir.

MADDE 7

Rıza ve Rızanın Doğruluğunun Saptanması

1. Hüküm Devleti, işbu Sözleşmenin 3. maddesinin 1. fıkrasında öngörülen hükümlünün rızasının serbestçe ve tüm sonuçlarını bilerek verilmesini temin edecektir.

2. Bu amaçla hükümlünün veya gerektiğinde onu temsil eden kişinin rızası bunu kabul için resmen görevlendirilmiş bir kişi tarafından tespit olunacaktır.

3. Hüküm Devleti, yerine getiren Devlete, bir konsolos veya yerine getiren Devlet'le mutabık kalınacak başka bir görevli tarafından rızanın yukarıdaki fıkralarda öngörülen şartlarda verildiğini doğrulama imkânını sağlayacaktır.

MADDE 8

Naklin Hüküm Devleti Bakımından Sonuçları

1. Hükümlünün, yerine getiren Devlet mercilerince teslim alınması, hüküm Devletinde mahkûmiyetinin infazının talik edilmesi sonucunu doğuracaktır.

2. Yerine getiren Devlet mahkûmiyetin infazının tamamlandığı görüşüne varmış ise, hüküm Devleti bundan böyle hükmü infaz edemez.

MADDE 9

Naklin Yerine Getiren Devlet Bakımından
Sonuçları

1. Yerine getiren Devlet makamları, hükümlünün teslim alınmasından itibaren hükmün infazına devam edeceklerdir.

2. İşbu Sözleşme hükümlerine göre cezasının infazı için transfer edilen bir hükümlü, infaz edilecek mahkûmiyet kararına konu teşkil eden suç dolayısıyla yerine getiren Devlette yargılanamaz veya hükümlülüğüne karar verilemez.

MADDE 10

İnfazın Devamı

1. Bir mahkûmiyetin infazı, yerine getiren Devletin kanununa tabi olacaktır. Mahkûmiyetin yerine getirilmesine ilişkin şartların tayini konusunda sadece bu Devlet yetkilidir.

2. Hüküm Devletince verilen ceza yerine getiren Devlet mevzuatında öngörülmediği takdirde, bu Devlet sözkonusu cezayı aynı nitelikteki bir suç için kendi mevzuatında öngörülen bir ceza veya tedbire dönüştürebilir. Yerine getiren Devlet, talebin kabulünden önce hüküm Devletine bu konuda bilgi verecektir. Bu ceza veya tedbir, mümkün olduğu takdirde, niteliği ve süresi itibarıyla infazı gereken kararda belirlenen cezaya uygun olacaktır. Tayin olunan ceza veya tedbir, niteliği ve süresi bakımından, hüküm Devletinde verilen cezadan ağır olamayacağı gibi, yerine getiren Devlet kanununda öngörülen yukarı haddi de aşmayacaktır.

MADDE 11

Genel Af, Özel Af,
Cezanın Tahfifi

Her Devlet kendi kanunu veya diğer hukuki kurallarına uygun olarak genel veya özel af çıkartabilir veya hükmedilen cezayı tahfif edebilir.

MADDE 12

Yargının Yeniden Tetkiki

Yargının yeniden tetkiki için yapılacak tüm başvurular hakkında ancak hüküm Devleti karar verme yetkisine sahip olacaktır.

MADDE 13

İnfazın Sona Erdirilmesi

Yerine getiren Devlet, hüküm Devleti tarafından verilen ve cezanın azaltılması veya ortadan kaldırılması sonucunu doğuracak tüm kararlara uymak zorundadır.

MADDE 14

İnfaz Hakkında Bilgi

Yerine getiren Devlet aşağıdaki hallerde hükmün infazı ile ilgili olarak hüküm Devletine bilgi sağlayacaktır:

- a) İnfaz işleminin tamamlandığı sonucuna vardığı takdirde;
- b) İnfaz işleminin tamamlanmasından önce hükümlü firar etmiş ise;
- c) Hüküm Devleti, infaz şartlarına ilişkin olarak kendisinden bir rapor istediği takdirde.

MADDE 15

Kullanılacak Dil ve Masraflar

1. Tüm bilgilerin iletilmesi ve bir hükümlünün transferine ilişkin tüm talepler, aksi mektup teatisi ile kararlaştırılmış

bulunmadığı takdirde, bilgi veya talebin gönderildiği tarafın resmi dilinde yapılacaktır.

2. Mühaseirane hüküm Devletin ülkesinde yapılan masraflar bu Devlet, bir hükümünün transferi dolayısıyla yapılan diğer masraflar ise, aksi kararlaştırılmamış bulunduğu takdirde, yerine getiren Devlet tarafından karşılanacaktır.

MADDE 16

Zaman Bakımından Uygulama

İşbu Sözleşme, yürürlüğe girmesinden önce veya sonra verilmiş hükümlerin yerine getirilmesinde uygulanacaktır.

MADDE 17

Onaylama

İşbu Sözleşme her iki Akit Devletin Anayasa hükümlerine uygun olarak onaylanacaktır.

MADDE 18

Yürürlüğe Girme

İşbu Sözleşme onay belgelerinin teatisinden altmış gün sonra yürürlüğe girecektir.

MADDE 19

Uyuşmazlıkların Çözülmesi

İki Devlet arasında, bu Sözleşmenin uygulanması veya yorumlanması ile ilgili çıkabilecek uyuşmazlıklar diplomatik yolla çözümlenecektir.

MADDE 20

Süresi ve Feshi

1. Bu Sözleşme süresiz olarak ahdolunmuştur.

2. Akit Taraflardan herbiri Sözleşmeyi her an feshedebilecek ve bu fesih diğer Devlet bildirimini aldıktan altı ay sonra geçerli olacaktır.

Bu hükümlerin tanıtı olmak üzere iki Akit Tarafın tam yetkili temsilcileri işbu Sözleşmeyi imzalamışlar ve altına mühür basmışlardır.

R a ' b a t 'da 1989 yılının 15 Mayıs günü Türkçe, Arapça ve Fransızca olmak üzere ikişer nüsha halinde düzenlenmiştir. Metinlerin herbiri aynı şekilde geçerli olacaktır. Türkçe ve Arapça metinler arasında ihtilaf vukuunda Fransızca metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
ADINA

FAS KRALLIĞI HÜKÜMETİ
ADINA

اتفاقية

بين جمهورية تركيا والمملكة المغربية

تتعلق بنقل الاشخاص المحكوم عليهم

=====

ان حكومة جمهورية تركيا

وحكومة المملكة المغربية

رغبة منهما في تقوية التعاون بين البلدين في الميدان القضائي وخاصة

فيما يتعلق بنقل الاشخاص المحكوم عليهم ،

قررتا ابرام هذه الاتفاقية وبينتا كفوضين عنهما لهذه الغاية ،

عن حكومة جمهورية تركيا

السيد محمود اولطان سونگورلو ، وزير العدل ،

وعن حكومة المملكة المغربية

مولاي مصطفى بلعربي العلوي ، وزير العدل

الذين ، بعد تبادل وثائق تفويضها والتأكد من صحتها ومطابقتها للاصول
المرعية ، اتفقا على المقتضيات الآتية :

المادة 1 :

تعاريف : ————— ف :

يقصد حسب مفهوم هذه الاتفاقية :

(أ) — بعبارة " اذانة " كل عقوبة سالبة للحرية صادرة عن محكمة بسبب

فعل اجرامي ،

(ب) — بعبارة " حكم " مقرر قضائي يصرح باذانة قابلة للتنفيذ ،

(ج) — بعبارة " دولة الاذانة " الدولة التي حكم فيها باذانة الشخص

الذي يمكن نقله منها ،

(د) — بعبارة " دولة التنفيذ " الدولة التي يمكن ان ينقل اليها المحكوم عليه

ليقضي فيها مدة العقوبة المحكوم بها عليه ،

(هـ) — بعبارة " احد الرعايا " مواطنو كل دولة من الدولتين ،

(و) — بعبارة " سلطة مختصة " وزارتي العدل في الدولتين ،

(ي) — بعبارة " محكوم عليه " كل شخص صدر عليه حكم فون تراب احد

الطرفين ويوجد فيه في حالة اعتقال .

المادة 2 : المبادئ العامة

(1) — يلتزم الطرفان بان يتبادلا وفقا للشروط المقررة في هذه الاتفاقية

اوسع ما يمكن من التعاون في مادة نقل الاشخاص المحكوم عليهم .

(2) - يجوز وفقا لمقتضيات هذه الاتفاقية نقل شخص محكوم عليه فون تراب احد الطرفين الى تراب الطرف الآخر ليقضي فيه العقوبة الصادرة في حقه .
ولهذه الغاية يجب ان يعبر كتابة سواء لدى دولة الادانة اولدى دولة التنفيذ عن رغبته في ان ينقل بمقتضى هذه الاتفاقية .

(3) - يمكن ان يطلب النقل اما من طرف دولة الادانة او من طرف دولة التنفيذ .

المادة 3 :

شروط النقل

- (1) - لا يمكن ان يتم النقل طبقا لاحكام هذه الاتفاقية الاوفق للشروط التالية ،
- (أ) - يجب ان يكون الشخص المحكوم عليه من رعايا دولة التنفيذ ،
- (ب) - يجب ان يكون الحكم قابلا للتنفيذ ،
- (ج) - يجب ان لا تقل مدة العقوبة التي بقي على المحكوم عليه قضاؤها عن سنة عند تاريخ التوصل بطلب النقل ،
- (د) - يجب ان يعبر المحكوم عليه عن قبوله للنقل ، او ممثله اذا اعتبرت احدى الدولتين ذلك ضروريا بسبب سنه او حالته الجسمية او العقلية ،
- (هـ) - يجب ان يكون الفعل الذي استوجب الادانة منصوصا عليه وليس عقوبته في تشريع كل من الدولتين ،
- (و) - يجب ان تتفق دولة الادانة ودولة التنفيذ على هذا النقل .
- (2) - في حالات استثنائية يمكن ان يتفق الطرفان على النقل ولو كانت مدة العقوبة في حق المحكوم عليه تقل عن المدة المنصوص عليها في الفقرة 1 (ج) مسن هذه المادة .

الالتزام بالادلاء بالمعلومات

- (1) - يجب على دولة الادانة ان تخبر بمقتضيات هذه الاتفاقية كل محكوم عليه يمكن ان تطبق عليه احكامها .
(2) - اذا عبر المحكوم عليه لدى دولة الادانة عن رغبته في ان ينقل طبقا لهذه الاتفاقية ، وجب على هذه الدولة ان تخبر بذلك دولة التنفيذ في اقرب الاجال .

(3) - يجب ان تتضمن المعلومات ما يلي :

- (أ) - اسم المحكوم عليه الشخصي والعائلي وتاريخ ومكان الازدياد ،
(ب) - عنوانه بدولة التنفيذ عند الاقتضاء ،
(ج) - عرض للامعال التي استوجبت الادانة وكذا تكييفها القانوني ،
(د) - نوع الادانة ومدتها ونقطة انطلاقها ،
(هـ) - الطلب الكتابي الراسي الى نقل المحكوم عليه .

(4) - اذا عبر المحكوم عليه لدى دولة التنفيذ عن رغبته في ان ينقل طبقا لهذه الاتفاقية ، فان دولة الادانة تبلغ لهذه الدولة بناء على طلبها المعلومات المشار اليها في الفقرة 3 من هذه المادة .

(5) - يجب اخبار المحكوم عليه كتابة بكل اجراء تقوم به دولة الادانة او دولة التنفيذ تطبيقا للفقرات السابقة ، وكذا بكل قرار اتخذته احدى الدولتين في موضوع نقله .

الطلبات والاجوبية

- (1) - يجب ان تقدم طلبات النقل والاجوبية عنها كتابة ،

(2) - يجب ان تتم الاتصالات بين الاطراف بالطرق الدبلوماسية ،

(3) - يجب ان تخبر الدولة المطلوبة الدولة طالبة في اقرب

الاجال بقرارها المتعلق بقبول النقل المطلوب او برفضه .

المادة 6 ، الوثائق التي يتعين الادلاء بها

(1) - يجب على دولة التنفيذ ، بطلب من دولة الادانة ، ان تقدم لهذه

الاخيرة :

(ا) - وثيقة او تصريحاً يبين ان المحكوم عليه من رعايا هذه الدولة ،

ب) - نسخة من مقتضيات القانونية بدولة التنفيذ يستتق منها

ان الافعال التي ادت الى الادانة في دولة الادانة تكون جريمة في نظير
قانون دولة التنفيذ .

(2) - يجب على دولة الادانة في حالة قبول الطلب ان تقدم لدولة التنفيذ

الوثائق الآتية ،

(ا) - نسخة مشهود بمطابقتها للاصل من الحكم ومن المقتضيات

القانونية المطبقة ،

ب) - بيان مدة العقوبة التي قضاها المحكوم عليه بما فيها المعلومات

المتعلقة بكل اعتقال مؤقت او تخفيف من العقوبة او أي اجراء يتعلق بتفسيده
العقوبة ،

ج) - تصريح يثبت الموافقة على النقل كما هو منصوص عليه في المادة

1.3 د ،

د) - وعند الاقتضاء ، كل تقرير طبي او اجتماعي حول المحكوم عليه

وكل معلومة عن سلوكه وعن نظام الاعتقال الذي كان مطبقاً عليه وكذا كل توصية
تتعلق به .

(3) - يمكن لدولة الادانة أولدولة التنفيذ ان تطلب احدى الوثائق او التصريحات المشار اليها في الفقرة 1 و2 اعلاه قبل تقديم طلب نقل أو قبل اتخاذ قرار قبول أو رفض هذا النقل .
المادة 7 :

الموافقة والتحقيق

(1) - يجب على دولة الادانة ان تسهر على ان يعبر المحكم عليه

بادراك وحرية عن الموافقة المنصوص عليها في المادة 1.3 . د من هذه الاتفاقية .

(2) - ولهذه الغاية ، فان موافقة المحكم عليه ، او موافقة الشخص

الذي يمثله عند الاقتضاء ، يجب اثباتها من طرف شخص مؤهل قانونا لتلقيها .

(3) - يجب على دولة الادانة ان تعطي لدولة التنفيذ امكانية

التحقق ، بواسطة قنصل او موظف آخر يعين بالاتفاق مع دولة التنفيذ ، من ان الموافقة قد اعطيت وفقا للشروط المقررة في الفقرات السابقة .

المادة 8 :

آثار النقل بالنسبة لدولة الادانة

(1) - ينتج عن تكلف سلطات دولة التنفيذ بالمحكم عليه توقيع

تنفيذ العقوبة في دولة الادانة .

(2) - لا يمكن لدولة الادانة ان تواصل تنفيذ العقوبة اذا اعتبرت

دولة التنفيذ انها قد انتهت .

المادة 9 :

آثار النقل بالنسبة لدولة التنفيذ

11 - يجب على السلطات المختصة في دولة التنفيذ ان تواصل

تنفيذ العقوبة بمجرد التكلف بالمحكم عليه ،

12 - لا يمكن ان يحاكم او يدان في دولة التنفيذ محكم عليه نقل

لقضاء عقوبة طيفا لهذه الاتفاقية من اجل الجريمة التي صدرت بشأنها العقوبة
المراد تنفيذها .

المادة 10 :

مواصلة التنفيذ

1 - يخضع تنفيذ العقوبة لقانون دولة التنفيذ، وهي وحدها المختصة

لتحديد طرق تنفيذ العقوبة .

2 - اذا كانت العقوبة المحكوم بها في دولة الادانة غير مقررة

في تشريع دولة التنفيذ ، فان هذه الاخيرة تستبدل العقوبة المذكورة بالعقوبة
المقررة في قانونها من اجل جريمة ماثلة ، وتخير بذلك دولة الادانة قبل قبول
طلب النقل ، ويجب ان تشابه هذه العقوبة ، الى اقصى حد ممكن ، بالنسبة
لنوعها ، العقوبة التي قضى بها الحكم المراد تنفيذه . ولا يمكن ان تشدد سوا
بنوعها او بدتها العقوبة المحكوم بها ولا ان تتجاوز الحد الاقصى المقرر في قانون
دولة التنفيذ .

المادة 11 :

العفو والعفو الشامل واستبدال العقوبة

يمكن لكل طرف ان يمنح العفو او العفو الشامل او استبدال

العقوبة وفقا لتشريع او لقواعده القانونية الاخرى .

المادة 12 :

مراجعة الحكم

يجب لدولة الادانة وحدها ان تبث في اي طعن بالمراجعة

مقدم ضد الحكم .

المادة 13 :

انتهاك تنفيذ العقوبة

يجب على دولة التنفيذ ان تلتزم بكل حكم ارتدبير اتخذته

دولة الادانة يؤدي الى التخفيف من العقوبة او الى الغائها .

المادة 14 :

معلومات متعلقة بالتنفيذ

يجب على دولة التنفيذ ان تقدم الى دولة الادانة معلومات تتعلق

بتنفيذ العقوبة في الحالات الاتيية :

- (أ) - اذا اعتبرت ان تنفيذ العقوبة قد انتهى ،
- (ب) - اذا هرب المحكوم عليه قبل ان ينتهي تنفيذ العقوبة ،
- (ج) - او اذا طلبت منها دولة الادانة تقريراً حول ظروف التنفيذ ،

المادة 15 :

اللغات والمصاريف

(1) - يجب ان يحرر كل ابلاغ للمعلومات وكل طلب نقل محكم

عليه باللغة الرسمية للطرف الذي وجه اليه الابلاغ او الطلب ، ما لم يتم الاتفاق

على خلاف ذلك بواسطة تبادل الرسائل .

(2) — تتحمل دولة الادانة المصاريف المؤداة دون سواها بموجب

تراها ، وتتحمل دولة التنفيذ بقية المصاريف المترتبة عن نقل محكوم عليه ، ما لم يتفق على خلاف ذلك بين الطرفين عن طريق تبادل الرسائل .

المادة 16 ،

التطبيق في الزمان

تطبق هذه الاتفاقية على تنفيذ الاحكام الصادرة سواء قبل

او بعد دخولها حيز التطبيق .

المادة 17،

تم المصادقة على هذه الاتفاقية طبقا للقواعد الدستورية

المحمول بها في كل من الدولتين المتعاقبتين .

المادة 18،

تدخل هذه الاتفاقية حيز التطبيق عند انصرام اجل قدره

ثلاثون يوما بعد تبادل وثائق المصادقة .

المادة 19،

تسوية الخلافات

تم تسوية الخلافات المتعلقة بتطبيق او تفسير هذه الاتفاقية

بين الدولتين بالطرق الدبلوماسية .

المادة 20، المدة والانعهاء

(1) — تيم هذه الاتفاقية لمدة غير محددة .

(2) — يمكن لأي من الطرفين المتعاقدين انعاؤها في كل وقت

ويسرى مفعول هذا الانعاه بعد مرور ستة اشهر من تاريخ توصل الدولتين

الاخري بتبليغ الانعاه .

واثباتا لذلك وقع المفوضان هذه الاتفاقية ووضعا عليها خاتميتهما .

حسرت بالريـساط
في : 9 شوال 1409
(15 ماي 1989)

في اعلان باللغة التركية والعربية والفرنسية وللنصوص الثلاثة
نفس الحجية . وفي حالة الاختلاف بين النصين التركي والعربي يرجح
النص الفرنسي .

عن حكومة المملكة المغربية
وزير العدل

عن حكومة جمهورية تركيا
وزير العدل

مصطفى بلعربي العـلـوي

محمود اولطان سونگورلو

CONVENTION

entre la République de Turquie et le Royaume du Maroc
sur le transfèrement des personnes condamnées

Le Gouvernement de la République de Turquie

ET

Le Gouvernement du Royaume du Maroc

- Désireux de renforcer la coopération dans le domaine judiciaire entre les deux pays notamment en ce qui concerne le transfèrement des personnes condamnées, ont résolu de conclure la présente Convention et ont désigné comme plénipotentiaires à cet effet :

Le Gouvernement de la République de Turquie

Monsieur Mahmut Oltan Sungurlu, Ministre de la Justice ;

Le Gouvernement du Royaume du Maroc

Monsieur Mustapha BELARBI ALAOUI, Ministre de la Justice ;

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme,

Sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1 : Définitions.

Au sens de la présente Convention, l'expression:

a) "Condamnation" désigne toute peine privative de liberté prononcée par un tribunal en raison d'une infraction pénale ;

b) "Jugement" désigne une décision de justice prononçant une condamnation exécutoire ;

c) "Etat de condamnation" désigne l'Etat où a été condamnée la personne qui peut être transférée ;

d) "Etat d'exécution" désigne l'Etat vers lequel le condamné peut être transféré afin d'y subir sa condamnation ;

e) "Ressortissant" désigne les citoyens de chacun des deux Etats ;

f) "Autorité compétente" désigne les Ministères de la Justice des deux Etats ;

g) "Condamné" désigne toute personne qui a fait l'objet d'un jugement sur le territoire de l'une ou de l'autre partie et qui s'y trouve détenue.

Article 2 : Principes Généraux.

1 / Les parties s'engagent à s'accorder mutuellement, dans les conditions prévues par la présente Convention, la coopération la plus large possible en matière de transfèrement des personnes condamnées.

2 / Une personne condamnée sur le territoire d'une partie peut, conformément aux dispositions de la présente Convention, être transférée vers le territoire de l'autre partie pour y subir la condamnation qui lui a été infligée. A cette fin, elle doit exprimer, par écrit, soit auprès de l'Etat de condamnation, soit auprès de l'Etat d'exécution, le souhait d'être transférée en vertu de la présente Convention.

3'/ Le transfèrement peut être demandé soit par l'Etat de condamnation, soit par l'Etat d'exécution.

Article 3 : Conditions du transfèrement.

1'/ Un transfèrement ne peut avoir lieu aux termes de la présente Convention qu'aux conditions suivantes :

a) le condamné doit être ressortissant de l'Etat d'exécution

b) le jugement doit être exécutoire ;

c) la durée de condamnation que le condamné a encore à subir doit être au moins d'un an à la date de réception de la demande de transfèrement ;

d) le condamné ou, lorsqu'en raison de son âge ou de son état physique ou mental l'un des deux Etats l'estime nécessaire, son représentant, doit consentir au transfèrement

e) le fait qui a donné lieu à la condamnation doit être prévu et réprimé par la législation de chacun des deux Etats; et,

f) l'Etat de condamnation et l'Etat d'exécution doivent s'être mis d'accord sur ce transfèrement.

2'/ Dans des cas exceptionnels, les Parties peuvent convenir d'un transfèrement même si la durée de la condamnation que le condamné a encore à subir est inférieure à celle prévue au paragraphe 1. c. du présente article.

Article 4 : Obligation de fournir des informations.

1'/ Tout condamné auquel la présente Convention peut s'appliquer doit être informé par l'Etat de condamnation de la teneur de cette Convention.

2'/ Si le condamné a exprimé auprès de l'Etat de condamnation le souhait d'être transféré en vertu de la présente Convention, cet Etat doit en informer l'Etat d'exécution le plus tôt possible.

3'/ Les informations doivent comprendre :

a) le nom, le prénom, la date et le lieu de naissance du condamné ;

b) le cas échéant, son adresse dans l'Etat d'exécution ;

c) un exposé des faits ayant entraîné la condamnation, ainsi que leur qualification juridique ;

d) la nature de la condamnation, sa durée et son point de départ ; et,

e) la demande écrite de transfèrement du condamné.

4/ Si le condamné a exprimé auprès de l'Etat d'exécution le souhait d'être transféré en vertu de la présente Convention, l'Etat de condamnation communique à cet Etat, sur sa demande, les informations visées au paragraphe 3 du présent article.

5/ Le condamné doit être informé par écrit de toute démarche entreprise par l'Etat de condamnation ou l'Etat d'exécution en application des paragraphes précédents, ainsi que de toute décision prise par l'un des deux Etats au sujet de son transfèrement.

Article 5 : Demandes et réponses.

1/ Les demandes de transfèrement et les réponses doivent être formulées par écrit.

2/ Les communications entre les Parties doivent être faites par la voie diplomatique.

3/ L'Etat requis doit informer l'Etat requérant, dans les plus brefs délais, de sa décision d'accepter ou de refuser le transfèrement demandé.

Article 6 : Pièces à fournir.

1/ L'Etat d'exécution doit, sur demande de l'Etat de condamnation, fournir à ce dernier :

a) un document ou une déclaration indiquant que le condamné est ressortissant de cet Etat ;

b) une copie des dispositions légales de l'Etat d'exécution desquelles il résulte que les faits qui ont donné lieu à la condamnation dans l'Etat de condamnation constituent une infraction pénale au regard du droit de l'Etat d'exécution.

2/ En cas d'acceptation de la demande, l'Etat de condamnation doit fournir à l'Etat d'exécution les documents suivants :

a) une copie certifiée conforme du jugement et des dispositions légales appliquées ;

b) l'indication de la durée de la condamnation déjà subie, y compris les renseignements sur toute détention provisoire, remise de peine ou autre acte concernant l'exécution de la condamnation ;

c) une déclaration constatant le consentement au transfèrement tel que visé à l'article 3. 1. d ; et,

d) le cas échéant, tout rapport médical ou social sur le condamné, toute information sur son comportement, sur le régime d'incarcération qui lui a été appliqué ainsi que toute recommandation le concernant.

3/ L'Etat de condamnation et l'Etat d'exécution peuvent, l'un et l'autre, demander l'un des documents ou déclarations visés aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus avant de faire une demande de transfèrement ou de prendre la décision d'accepter ou de refuser ce transfèrement.

Article 7 : Consentement et vérification.

1/ L'Etat de condamnation doit veiller à ce que le consentement du condamné, prévu par l'article 3. 1. d de la présente Convention, soit librement donné et en toute connaissance de cause.

2/ A cette fin, le consentement du condamné ou, au besoin de la personne le représentant, doit être constaté par une personne dûment habilitée à le recevoir.

3/ L'Etat de condamnation doit donner à l'Etat d'exécution la possibilité de vérifier, par l'intermédiaire d'un consul ou d'un autre fonctionnaire désigné en accord avec l'Etat d'exécution que le consentement a été donné dans les conditions prévues aux paragraphes précédents.

Article 8 : Conséquences du transfèrement pour l'Etat de condamnation.

1/ La prise en charge du condamné par les autorités de l'Etat d'exécution a pour effet de suspendre l'exécution de la condamnation dans l'Etat de condamnation.

2/ L'Etat de condamnation ne peut plus poursuivre l'exécution de la condamnation lorsque l'Etat d'exécution la considère comme étant terminée.

Article 9 : Conséquences du transfèrement pour l'Etat d'exécution.

1/ Les autorités compétentes de l'Etat d'exécution doivent poursuivre l'exécution de la condamnation dès la prise en charge du condamné.

2/ Un condamné transféré pour subir une condamnation aux termes de la présente Convention ne peut être jugé ou condamné dans l'Etat d'exécution pour l'infraction qui a fait l'objet de la condamnation à exécuter.

Article 10 : Pour suite de l'exécution.

1/ L'exécution d'une condamnation est régie par la loi de l'Etat d'exécution. Celui-ci est seul compétent pour déterminer les modalités d'exécution de la condamnation.

2 / Lorsque la sanction infligée par l'Etat de condamnation n'est pas prévue par la législation de l'Etat d'exécution, celui-ci substitue à ladite sanction la peine prévue par sa propre loi pour une infraction analogue. Il en informe l'Etat de condamnation avant l'acceptation de la demande d'acheminement. Cette peine doit correspondre, autant que possible, quant à sa nature, à celle infligée par le jugement à exécuter. Elle ne peut aggraver par sa nature ou par sa durée la sanction prononcée dans l'Etat de condamnation ni excéder le maximum prévu par la loi de l'Etat d'exécution.

Article 11 : Grâce, Amnistie, Commutation.

Chaque partie peut accorder la grâce, l'amnistie ou la commutation de la peine conformément à sa législation ou à ses autres règles juridiques.

Article 12 : Révision du jugement.

L'Etat de condamnation, seul, a le droit de statuer sur tout recours en révision introduit contre le jugement.

Article 13 : Cessation de l'exécution de la condamnation.

L'Etat d'exécution doit se conformer à toute décision ou mesure prise par l'Etat de condamnation qui a pour effet de réduire ou de supprimer la condamnation.

Article 14 : Informations concernant l'exécution.

L'Etat d'exécution doit fournir des informations à l'Etat de condamnation concernant l'exécution de la condamnation dans les cas suivants :

- a) lorsqu'il considère comme terminée l'exécution de la condamnation ;
- b) si le condamné s'évade avant que l'exécution de la condamnation ne soit terminée ; ou
- c) si l'Etat de condamnation lui demande un rapport sur les conditions de l'exécution.

Article 15 : Langues et frais.

1°/ Toute communication d'informations et toute demande de transfèrement d'un condamné doivent se faire dans la langue officielle de la Partie à laquelle la communication ou la demande est adressée, à moins qu'il n'en soit convenu autrement par échange de lettres.

2°/ Les frais occasionnés exclusivement sur le territoire de l'Etat de condamnation sont à la charge de celui-ci ; les

autres frais occasionnés par le transfèrement d'un détenu sont à la charge de l'Etat d'exécution, sauf s'il en est convenu autrement entre les Parties par échange de lettres.

Article 16 : Application dans le temps.

La présente Convention est applicable à l'exécution des condamnations prononcées soit avant soit après son entrée en vigueur.

Article 17 : La présente Convention sera ratifiée conformément aux règles constitutionnelles de chacun des deux Etats Contractants.

Article 18 : Entrée en vigueur.

Cette Convention entrera en vigueur à l'expiration d'un délai de soixante jours suivant l'échange des instruments de ratification.

Article 19 : Règlement des différends.

Les différends entre les deux Etats relatifs à l'application ou à l'interprétation de la présente Convention seront réglés par la voie diplomatique.

Article 20 : Durée et dénonciation.

1/ La présente Convention est conclue pour une durée illimitée.

2/ Chacune des Parties Contractantes pourra à tout moment la dénoncer et cette dénonciation prendra effet six mois après la date de la réception de sa notification par l'autre Etat.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leur sceau.

Fait à Rabat, le 9 choual 1409
(15 mai 1989)

en deux exemplaires originaux rédigés en langues turque, arabe, et française, chacun des textes faisant également foi. En cas de divergence entre les textes arabe et turc, le texte français prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République de Turquie :

Pour le Gouvernement
du Royaume du Maroc:

MAHMUT OLTAN SUNGURLU
Ministre de la Justice.

MUSTAPHA BELARBI ALAOUI
Ministre de la Justice.